

תת"ע 8309/10/20 - זאהר עומר נגד מדינת ישראל

בית משפט השלום לתעבורה בחדרה

תת"ע 8309-10-20 מדינת ישראל נ' עומר
תיק חיצוני: 11500572646

מספר בקשה: 2

זאהר עומר ע"י ב"כ עו"ד עלא קישואי

מדינת ישראל ע"י שלוחת תביעות תעבורה חדרה

בפני
מבקש
נגד
משיבה
החלטה

עסקינן בבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש ביום 10.05.21, ונדון במסגרתו לקנס ופסילה על תנאי.

עיינתי בטיעוני המבקש בבקשה, ובהעדר תגובה מטעם המשיבה, ניתנת החלטתי על בסיס החומר הקיים.

היה מקום לדחות את הבקשה על הסף מן הטעם שהוגשה באיחור ניכר. המועד להגשת הבקשה הינו בהתאם להוראת סעיף 130(ח) לחוק סדר הדין הפלילי 30 ימים מיום קבלת גזר הדין; ובענייננו, בתיק בית המשפט קיים אישור מסירה על פיו פסק הדין בהיעדר הומצא למבקש (סירב לקבל) ביום 28.5.21; וגם ממכתב רשות הרישוי שצורף לבקשה עולה, כי מדובר במכתב מיום 2.6.21; כך שהבקשה לביטול פסק דין הוגשה כמעט שנה ממועד הידיעה אודות פסק הדין, - שיהיו שיש בו כדי לבסס דחייתה של הבקשה (עפ"ת (מחוזי מרכז) 22350-03-22 **חאלד אבו סמור נ' מדינת ישראל** (נבו 12.05.2022)).

מעבר לדרוש, אני סבורה כי יש לדחות את הבקשה גם לגופה.

בית המשפט יעתר לבקשה לביטול פסק דין שניתן בהיעדר המבקש אם הייתה הצדקה להיעדרו מן הדיון או אם קיים חשש שנגרם לו עיוות דין.

אשר לתנאי הראשון, אני סבורה כי זה לא מתקיים בענייננו, שעה שעל פי אישור מסירה המצוי בתיק בית המשפט, הזמנה לדין (הכוללת את שמו של המבקש, ת.ז., כתובת לרבות ת.ד., ותאריך הדיון בו נשפט המבקש בהיעדרו), נמסרה למבקש ביום 02.12.20 והוא סירב לקבלה; ועל פי סעיף 237(ג) לחוק סדר הדין הפלילי, ותקנה 54 לתקנות סדר הדין הפלילי, הרי שבוצעה המצאה כדין למבקש; ועל המבקש לבטל פסק דין בהעדר התייצבות, עליו לפרט בבקשתו את מכלול טענותיו ולתמוך אותן באסמכתאות, ולא להסתפק בכפירה כללית בלבד שלפיה לא זומן כלל. וראו רע"פ

1581/20 מהנדס אבו חמיד נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 08.03.2020); ורע"פ 5356/20 יאסר טחאן נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 12.08.2020); ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10826-01-21 דאר אל חאג' פתחאלה נ' מדינת ישראל, 14.1.21. ובעניינו, המבקש לא צירף לבקשה אסמכתאות כלשהן לכפירתו במסירה, ואף לא נעשה בירור מצד המבקש בסניף הדואר אשר באמצעותו בוצע אישור המסירה, כדי להפריך את המצוין באישור המסירה על ידי עובד הדואר.

משאלו פני הדברים, לא הוכח כי היתה הצדקה להיעדרו של המבקש מן הדיון שהתקיים בהיעדרו.

באשר לתנאי השני - הבקשה אף אינה מעלה נימוקים ממשיים לעיוות דין, שכן בפסיקה נקבע, כי אין בעצם הטענה כי אחר נהג ברכב (גם אם צורף תצהיר מטעמו של נהג אחר) כדי לבסס חשש לעיוות דין (עפ"ת (מחוזי נצרת) 68365-12-18 אבו תאיה נ' מדינת ישראל, 2.7.19); ואי העתרות לבקשה להסבת קנס על שם אחר אינה מבססת חשש לעיוות דין. ראו לעניין זה למשל רע"פ 7709/13 שמעון סאסי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 28.11.2013) (סעיף 9 סיפא להחלטה); וכן עפ"ת (מחוזי חי') 32572-02-19 ליאור עבודי נ' מדינת ישראל (פורסם בנבו, 01.03.2019); עפ"ת (מחוזי חיפה) 57139-01-21 שדיד נ' מדינת ישראל, 4.3.21; ועפ"ת (מחוזי חיפה) 10673-03-21 הורוביץ נ' מדינת ישראל, 13.4.21, בפסקה 7.

גם העונש שהושת על המבקש הינו סביר; ואין בו כדי להקים חשש לעיוות דין.

המבקש קיבל את יומו בבית המשפט והוא לא ניצל אותו מטעמים התלויים בו.

לפיכך, הבקשה נדחית, ללא צורך בדיון במעמד הצדדים (רע"פ 8427/17 מדינת ישראל נ' אמנון סאלם (פורסם בנבו, 25.03.2018); ע"פ 4808/08 מדינת ישראל נ' שרון מנחם (פורסם בנבו, 06.01.2009)).

עיכוב הביצוע שניתן מבוטל בזאת.

ההחלטה תומצא לצדדים.

ניתנה היום, ז' סיוון תשפ"ב, 06 יוני 2022, בהעדר הצדדים.